

Uppdaterad och rättad 5.3.2009 t.o.m. ÅFS 2008:126 (fel kan finnas, det är ÅFS i papperstryck som är de officiella versionerna)

LANDSKAPSLAG (1981:3) om renhållning

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde (1998/91)

1 §

(1998/91) Vid förebyggande av uppkomsten av avfall, vid begränsande av avfallens farliga och skadliga egenskaper samt vid hantering av avfall skall bestämmelserna i denna lag iakttas.

Denna lag tillämpas inte på radioaktivt avfall eller sprängämnesavfall.

Denna lag gäller inte utsläpp av avfall i luften, vatten eller avlopp till de delar som omfattas av landskapslagstiftningen om luftvård, vatten och hälsovård. Lagen tillämpas inte heller på avfall från täktverksamhet till den del som omfattas av landskapslagstiftningen om naturvård.

I fråga om renhållningen på gator samt på allmänna och enskilda vägar finns härutöver särskilda bestämmelser.

Definitioner (1998/91)

2 §

(1998/91) I denna lag avses med

1) (2008/126) *avfall*, varje föremål, ämne eller substans som innehavaren kasserar eller är skyldig att kassera,

2) (2006/50) *hushållsavfall*, avfall som kommer från privathushåll eller från handel, industri, institutioner och andra källor, och på grund av sin beskaffenhet och kvantitet är likvärdigt det som kommer från privathushåll,

3) *farligt avfall*, avfall som på grund av en kemisk eller annan egenskap är särskilt skadligt eller farligt för människors hälsa eller miljön,

4) *skrotfordon*, motorfordon som är värdelöst eller av ringa värde och med beaktande av fordonets skick, den tid det stått på samma plats eller andra därmed jämförbara omständigheter bör anses vara övergivet,

4a) (2006/50) *uttjänt fordon* är ett skrotfordon för vilket producentansvar gäller,

5) *hantering av avfall*, insamling, förvaring, transport, återvinning och slutligt omhändertagande av avfall, inklusive kontroll av sådan verksamhet och efterbehandling av avfallsupplag,

6) *insamling*, uppsamling, sortering eller blandning av avfall för vidare transport eller för egen återvinning eller eget omhändertagande,

7) *återvinning*, verksamhet i syfte att ta tillvara material eller energi som ingår i avfallet och

8) *slutligt omhändertagande*, verksamhet i syfte att oskadliggöra avfallet eller slutdeponera det.

Avfall och farligt avfall samt förfaranden för återvinning och slutligt omhändertagande klassificeras på de sätt som närmare föreskrivs av landskapsregeringen i enlighet med Europeiska gemenskapens rättsregler.

3 §

Med *tätort* förstås i denna lag område med fastställd stads- eller byggnadsplan och område där byggnadsförbud är i kraft för uppgörande av stads- eller byggnadsplan.

Med *fastighetsinnehavare* förstås fastighetens ägare eller person som besitter fastigheten med nyttjanderätt.

Med *innehavare av avfall* förstås i denna lag den som producerar avfallet och varje juridisk eller fysisk person som innehar avfallet. (1998/91)

Med *renhållningsmyndighet* avses det organ som på kommuns vägnar handhar de uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunen.

Med *producent* avses den som tillverkar eller yrkesmässigt importerar produkter eller som yrkesmässigt för in och förmedlar en produkt i landskapet. (2005/18)

Med *producentansvar* avses en producents ansvar för åtgärder och kostnader att ordna återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av produkter som en producent släppt ut på marknaden inräknat kostnaderna för detta. (2005/18)

Med *producentsammanslutning* avses en stiftelse eller en sammanlutning med rättshandlingsförmåga som genom en anteckning i landskapsregeringens producentregister godkänts för att bära enskilda producenters producentansvar. (2005/18)

Med *retursystem* avses ett system för återvinning eller återanvändning av förpackningar eller produkter. Systemet utmärks av att försäljningsställen tar emot kasserade förpackningar eller produkter och till inlämnaren utbetalar en penningssumma (pant- eller premiebelopp). (2005/18)

Med *behandlingsanläggning* avses en anläggning där uttjänta produkter yrkesmässigt tas om hand för att tillvarata delar för försäljning, återanvändning, materialåtervinning, biologisk återvinning eller energiåtervinning samt för vilken beviljats avfallstillstånd i enlighet med 5a kapitlet. En behandlingsanläggning för uttjänta fordon skall ha berörd producents auktorisation för uppgiften. (2005/18)

Syfte (1998/91)

3a §

(1998/91) Bestämmelserna i denna lag syftar till att främja en hållbar utveckling genom återanvändning, återvinning och annan hushållning med naturresurserna å ena sidan och en god renhållning med god renhållningsteknik å andra sidan. Lagen skall tillämpas så att människors hälsa och miljön skyddas mot skada och fara.

Förebyggande av avfall (1998/91)

4 §

(1998/91) All verksamhet skall utövas så att avfallets mängd blir så liten som möjligt. Avfall som uppstår får inte vara skadligt eller farligt för människors hälsa eller miljön. Avfallet får inte heller förorsaka betydande olägenhet eller svårighet för hanteringen av avfallet. Härvid skall följande iakttas:

1) Alla som idkar produktion skall tillse att råvaror används sparsamt och att återanvändning och användning av återvunnet material gynnas framom användning av nya naturresurser.

2) Envar varutillverkare skall tillse att produkten kan återanvändas eller på annat sätt återvinnas och att dess sammansättning och egenskaper inte orsakar ovan avsedd skada, fara, olägenhet eller svårighet då produkten blir avfall.

3) Den som importerar en produkt till landskapet skall försäkra sig om att varan fyller villkoren i punkt 2.

4) Myndigheter skall tillse att de i sin egen verksamhet främjar fullgörandet av ovan nämnda skyldigheter och för egen del använder återvinningsbara produkter eller produkter som tillverkats av returråvaror.

I samma syfte skall vid yrkesmässig verksamhet bästa möjliga teknik användas. Med bästa möjliga teknik avses den bästa tekniska lösning som enligt gängse branschkriterier kan tillämpas i ifrågavarande bransch.

4a §

(1998/91) Kraven på försiktighet gäller i den utsträckning det inte kan anses oskäligt att uppfylla dem. Vid denna bedömning beaktas nyttan av förebyggande åtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder.

Kvalitetsnormer, gränsvärden och andra specifika normer får dock aldrig åsidosättas.

4b §

(2005/18) Producenten skall skaffa sig tillräcklig kunskap om det avfall produkten eller produktionen ger upphov till, avfallets hälso- och miljökonsekvenser och sätten att minska avfallets mängd och skadlighet. Detsamma gäller kunskap om avfallshanteringen och möjligheterna att utveckla produktionen eller produkten så att avfallets mängd och skadlighet begränsas.

Utöver de skyldigheter som producenter har ovan finns speciella bestämmelser för producenter med producentansvar i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser. Syftet med producentansvar skall vara att förmå producenterna till att mer effektivt uppfylla bestämmelserna i 4 och 4a §§ samt 4b § 1 mom.

5 §. Upphävd (1998/91).

2 kap. Förvaltningsuppgifter

6 §

Den högsta ledningen och övervakningen av renhållningsverksamheten ankommer på landskapsregeringen.

Varje kommun skall inom sitt område ansvara för verkställigheten av renhållningsuppgifterna såvitt detta inte ankommer på fastighetsinnehavaren eller annan innehavare av avfall. (1998/91)

Renhållningsmyndigheten utövar den närmaste tillsynen över fullgörandet av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på enskilda. För tillsyn och tillsynsmyndighet för verksamheter som omfattas av krav på tillstånd- eller miljögranskning enligt 5a kap. gäller vad som stadgas i landskapslagen (2008:124) om miljöskydd. (2008/126)

7 §

För handhavandet av de uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommun kan tillsättas en särskild nämnd. Har ingen nämnd tillsatts, eller har sagda uppgifter inte anförtrotts någon annan nämnd, omhänderhas dessa av kommunstyrelsen.

De uppgifter som enligt denna lag ankommer på en kommun får handhas samfällt av två eller flera kommuner. De föreskrivna reglerna om samarbete mellan kommunerna i kommunallagen (1997:73) för landskapet Åland skall härvid följas. (1998/91)

Vad i denna lag stadgas om kommun och kommunala organ gäller vid samfällt handhavande av de i lagen förutsatta kommunala uppgifterna i tillämpliga delar de organ som på de i samarbetet deltagande kommunernas vägnar handhar uppgifterna i fråga.

7a §

(2005/18) Om en producent har anslutit sig till en producentsammanslutning eller ingått avtal med en sådan sammanslutning överförs producentansvaret från producenten till producentsammanslutningen då en anmälan om producentsammanslutningen, anslutningen eller avtalet i enlighet med 2 mom. har godkänts för anteckning i eller har antecknats i ett producentregister som förs av landskapsregeringen.

Skyldigheterna inom en producentsammanslutning skall med beaktande av verksamhetens beskaffenhet och omfattning fördelas rättvist så att inte handelshinder och konkurrenssnedvridning uppstår. En producentsammanslutning skall på de villkor som gäller för till sammanslutningen anslutna producenter anta en ny producent som delägare, medlem eller i avtalsförhållande, om det på grund av en obetydlig marknad eller av något annat särskilt skäl är ekonomiskt orimligt att producenten ensam ordnar ett heltäckande system för återanvändning, återvinning och annan avfallshantering.

Landskapsregeringen kan ålägga producenter och producentsammanslutningar inom ett visst produktområde att samarbeta, om det är nödvändigt för att undanröja eller förhindra uppkomsten av parallella återanvändnings- och återvinningssystem som orsakar uppenbar olägenhet för systemens allmänna funktion eller för den som skall lämna en förpackning eller en kasserad produkt till återanvändning, återvinning eller annan avfallshantering.

Bestämmelserna i 2 och 3 mom. gäller även andra samarbetsarrangemang än producentsammanslutningar i enlighet med 1 mom., om producenterna gemensamt ordnat återanvändning, återvinning eller annan avfallshantering på grund av producentansvar och om de har en betydande marknadsandel för berörda produkter eller produktgrupper.

7b §

(2005/18) Varje producent och producentsammanslutning som avses i 3 § 5 och 7 mom., som har producentansvar, skall för anteckning i producentregistret göra en anmälan till landskapsregeringen inom sex kalendermånader efter verksamhetens inledande. Landskapsregeringen för ett producentregister över anmälningar och beslut som fattas på grundval av anmälningarna. En producent som tillhör en producentsammanslutning behöver inte göra en särskild anmälan.

Anmälan skall innehålla tillräckliga uppgifter och utredningar om producenten och verksamheten samt om återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av kasserade produkter. Landskapsregeringen skall också underrättas om väsentliga förändringar i verksamheten, om upphörande av verksamheten samt om förändringar som berör en producentsammanslutning.

I en producentsammanslutnings anmälan skall lämnas behövliga uppgifter som möjliggör en bedömning av om verksamheten uppfyller kraven i 7a §.

Landskapsregeringen kan i landskapsförordning ge närmare bestämmelser om vad en anmälan skall innehålla.

7c §

(2005/18) Landskapsregeringen beslutar om godkännande för anteckning i producentregistret. En producent eller en producentsammanslutning godkänns för anteckning i producentregistret, om det av uppgifterna som fogats till anmälan eller på annat sätt visas att

1) verksamheten sköts i enlighet med denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

2) det vid återanvändning, återvinning och annan avfallshantering av produkterna och det avfall de ger upphov till beaktas de mål och skyldigheter som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den och

3) producentsammanslutningen med beaktande av verksamhetens omfattning och karaktär är tillräckligt solid för att garantera erforderliga avfallshanteringsåtgärder eller på anfordran ställer en tillräcklig garanti.

Landskapsregeringen kan i samband med anteckning i eller godkännande för anteckning i producentregistret meddela de villkor som behövs för övervakningen av verksamheten samt för fullgörandet av skyldigheterna enligt denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

8 §

(1998/91) För att utveckla de uppgifter som framgår av denna lag skall landskapsregeringen uppgöra en plan för avfall och hantering av avfall (*landskapsomfattande avfallsplan*). Avfallsplanen skall ange utvecklingsmålen och de åtgärder som krävs för att uppnå dessa mål. Avfallsplanen skall dessutom särskilt ange

1) typ, kvantitet och ursprung beträffande det avfall som skall antingen återvinnas eller slutligt omhändertas,

2) allmänna tekniska krav,

3) särskilda åtgärder i fråga om vissa typer av avfall, såsom farligt avfall och förpackningsavfall samt

4) lämpliga områden eller anläggningar för slutligt omhändertagande.

Kommunerna skall göra upp renhållningsplaner för organiserandet och utvecklandet av renhållningsverksamheten i kommunen. Planerna skall fastställas av landskapsregeringen. Landskapsregeringen utfärdar närmare föreskrifter om renhållningsplanernas innehåll.

Landskapet och kommunerna skall genom ett särskilt avtal överenskomma om samarbete vid omhändertagande, lagring, bearbetning eller andra åtgärder som gäller farligt avfall och skrotfordon. Om ett avtal inte kan åstadkommas kan landskapsregeringen, efter att ha hört kommunerna, fastställa villkoren för samarbetet.

I de frågor eller avseende de områden en landskapsomfattande avfallsplan eller ändringar i en sådan plan kan antas få betydande miljöeffekt skall landskapsregeringen upprätta en miljökonsekvensbedömning. När frågan om att uppgöra en avfallsplan har väckts skall detta meddelas så att den som berörs har möjlighet att få information om utgångspunkterna för planläggningen och om förfarandet för deltagande och bedömning. Informationen skall ordnas på ett sätt som är lämpligt med tanke på planens syfte och betydelse. Landskapsregeringen kan i landskapsförordning ge närmare bestämmelser om den information som ges då frågan om sådan planläggning har väckts. Närmare bestämmelser om miljökonsekvensbedömningar finns i landskapslagen (2006:82) om miljökonsekvensbedömning. (2006:83)

3 kap.

Hantering av avfall (2006/50)

Allmänna krav (1998/91)

8a §

(1998/91) *Förbud*

Avfall får inte överges eller hanteras okontrollerat. Avfallshanteringen får inte orsaka någon fara eller skada för människors hälsa eller miljön.

8b §
(1998/91) *Teknik*

I hanteringen av avfall skall bästa möjliga teknik som inte medför oskäliga merkostnader användas. För yrkesmässig hantering gäller bedömningskriterierna i 4 § 2 mom.

För att motverka hälso- och miljöskador skall alltid de bästa möjliga metoderna användas.

8c §
(1998/91) *Återvinning och sortering*

Avfallet skall återvinnas om det är tekniskt möjligt och om återvinningen inte medför oskäliga merkostnader jämfört med avfallshantering som ordnas på annat sätt. Härvid skall i första hand de material och i andra hand den energi som ingår i avfallet tas tillvara.

Olika typer av avfall skall insamlas och hållas avskilda från varandra i alla skeden av avfallshantering i den mån det är nödvändigt för att förebygga hälso- och miljörisker eller för att ordna avfallshantering på ett ändamålsenligt sätt. Förpliktelsen skall fullgöras i den utsträckning det är tekniskt och ekonomiskt möjligt och för andra än yrkesmässigt verksamma och myndigheter i den mån det är skäligt med hänsyn till personliga och geografiska förutsättningar.

8d §
(1998/91) *Separering av farligt avfall*

Olika typer av farligt avfall får inte blandas sinsemellan eller med annat avfall eller andra ämnen, utom i det fall att det är nödvändigt för återvinning eller slutligt omhändertagande av avfallet och det kan göras utan att orsaka skada eller fara för människors hälsa eller miljön.

Om sammanblandning har skett i strid med det allmänna förbudet i 1 mom. skall separering ske, såvida det krävs för att förebygga att människors hälsa eller miljön orsakas skada eller fara och det är tekniskt och ekonomiskt möjligt.

8e §
(1998/91) *Avfallsbehandlingsplats*

Avfallet skall behandlas på en adekvat avfallsbehandlingsplats.

I landskapet skall finnas ett lämpligt antal adekvata behandlingsplatser för avfall som kräver olika behandling.

Ansvar (1998/91)

8f §

(1998/91) Avfallsinnehavaren svarar för att avfallshantering ordnas på det sätt som bestäms i denna lag i den utsträckning avfallet inte omfattas av kommunalt ordnad avfallshantering. Ansvaret upphör och övergår på mottagaren då avfallet överlämnas på det sätt som stadgas nedan.

Avfall som inte omfattas av kommunalt ordnad transport får överlämnas endast till en sådan mottagare som har genomgått tillståndsprövning eller miljögranskning enligt 5a kap. Om tillstånd eller miljögranskning inte krävs får avfallet överlämnas till en mottagare som har tillräckliga förutsättningar att se till att avfallshantering ordnas på ett behörigt sätt. (2008/126)

Ansvaret för att avfallshantering ordnas övergår dock inte till en transportör av farligt avfall, utom då en sådan transport sker inom ramen för kommunalt ordnad transport.

Ansvaret för att avfallshantering ordnas kan med stöd av 38 § överföras på produktens tillverkare, importör eller någon annan.

Uppsamling och förvaring

9 §

(1998/91) Med beaktande av de föreskrifter som utfärdats i stöd av 29 § skall envar fastighetsinnehavare ordna insamling av avfall som härrör från hushåll eller uppkommer vid utövandet av näring eller därmed jämförbar verksamhet på fastigheten.

Insamlat avfall som inte återvinns eller slutligt omhändertas på fastigheten skall i väntan på bortforsling förvaras i behållare, i utrymme eller på plats som är lämpad för avfallsförvaring.

Kommunalt ordnad transport (1998/91)

10 §

(2006/50) Varje kommun skall se till att avfall som kommer från privathushåll från fastigheter inom tätort transporteras till en behandlingsanläggning. En kommun kan besluta att privathushållsavfall som härrör från fastigheter utanför tätort och som inte i enlighet med 9 § 2 mom. återanvänds eller behandlas på varje fastighet genom kommunens försorg skall transporteras till en behandlingsanläggning. Annat avfall skall kommunen åta sig att transportera till en behandlingsanläggning om en fastighetsinnehavare begär det och åtagandet inte är oskäligt med hänsyn till omständigheterna.

Om bortforsling av avfall som kommer från privathushåll genom kommuns försorg inte kan anses ändamålsenligt på grund av besvärliga kommunikationer, ringa antal berörda fastigheter, obetydlig avfallsmängd eller av annat sådant skäl, får kommunstyrelsen fatta beslut om att inte ombesörja transporten av sådant avfall.

11 §

(1994/84) När transporten av hushållsavfall till en behandlingsanläggning i enlighet med 10 § 1 mom. skall skötas av kommunen har en fastighetsinnehavare rätt att själv sköta transporten endast om kommunen i enlighet med 10 § 2 mom. undantagit fastigheten från sådan transport.

12 §

(1994/84) För att främja en ändamålsenlig transport av avfall från fastigheter utom tätort till behandlingsanläggning bör en kommun, när transporten inte skall ske genom dess försorg, ordna erforderligt antal avfallsinsamlingslinjer för omhändertagande av avfall med beaktande av behov och framförda önskemål från fastighetsinnehavare samt med beaktande av avtal med annan kommun där sådant finns.

Övrig transport (1998/91)

13 §

Är inte kommun skyldig att ombesörja bortforslingen av avfall eller är fråga om sådan utom tätort belägen fastighet som inte har anslutits till av kommunen anordnad transportlinje, skall fastighetsinnehavaren se till att avfallet på lämpligt sätt forslas till avfallsbehandlingsanläggning eller till annan av renhållningsmyndigheten godkänd avlämningsplats, såframt han inte enligt av renhållningsmyndigheten utfärdade generella föreskrifter får själv omhändertaga och oskadliggöra avfallet.

14 §

Farligt avfall skall på åtgärd av fastighetsinnehavare eller den som producerar sådant avfall och med iakttagande av härför utfärdade närmare föreskrifter transporteras till anvisad insamlings- eller behandlingsplats, såvida inte särskilt avtal om sådana transporter träffats mellan fastighetsinnehavaren eller producenten och renhållningsmyndigheten. (1998/91)

Den som utför transport av farligt avfall skall ombesörja att avfallet transporteras till insamlings- eller behandlingsplats som angivits av uppdragsgivaren. Mottages inte avfallet på insamlings- eller behandlingsplatsen skall den som utför transporten återställa det farliga avfallet till den som lämnat transportuppdraget. (1998/91)

Skrotfordon skall på ägares försorg och ansvar transporteras till härför avsedd uppsamlingsplats. Kan ägaren av skrotfordon inte uppdragas eller har ägaren trots anmaning inte fullgjort sin skyldighet ansvarar kommunen för fordonets omhändertagande.

15 §

Snö som hopsamlats för transport skall på väghållarens försorg omhändertagas i enlighet med renhållningsmyndighetens anvisningar.

Byggnadsavfall och rivningsmaterial som är avsett att bortforslas skall på åtgärd av materialets ägare transporteras till av renhållningsmyndigheten anvisad plats.

Återvinning (1998/91)

15a §

(1998/91) I varje kommun skall finnas återvinningsstationer där utsorterat hushållsavfall från hushåll kan inlämnas. För farligt avfall från hushåll skall i varje kommun finnas ett tillräckligt antal återvinningsstationer som uppfyller de säkerhetskrav som avfallens art och mängd förutsätter.

Slutligt omhändertagande

16 §

(1998/91) Kommunen skall besörja att avfall kan mottas, lagras och oskadliggöras eller på annat sätt behandlas ändamålsenligt. Kommunen skall se till att det för sådan verksamhet finns ett tillräckligt antal ändamålsenliga anläggningar. I de fall ett producentansvar inte finns regleras omhändertagande och behandling av farligt avfall och skrotfordon genom avtal mellan landskapet och kommunerna. (2005/18)

Om avfall från en fastighet ej transporteras till allmänna avfallsbehandlingsplatser för behandling, skall fastighetsinnehavaren anordna vederbörlig behandling av avfallet. På samma sätt skall avfallsbehandlingen anordnas, om det inom fastigheten behandlas avfall som uppkommit annorstädes. Om tillstånd för egen återvinning och slutligt omhändertagande av avfall respektive anmälan om sådan verksamhet finns bestämmelser i 5a kap.

16a §

(1998/91) Avfallsinnehavaren svarar för de kostnader som avfallet föranleder, om inte kostnadsansvaret med stöd av 38 § överförs på produktens tillverkare, importör eller någon annan.

Om den kommunala renhållningsavgiften stadgas nedan.

16b §

(2005/18) Utan särskild kostnad för den siste innehavaren eller ägaren skall en producent insamla och omhänderta avfall för vilket producenten har producentansvar. Producenten skall anvisa en eller flera lämpliga plat-

ser dit sådant avfall kan föras samt lämna uppgift om dessa platser till landskapsregeringen. En producent som inte har anvisat någon plats där sådant avfall tas emot kan bli ersättningsskyldig för de kostnader ägaren eller innehavaren orsakas till följd av detta. Verksamhetsansvarig person hos producent kan bli ersättningsskyldig om denne avsiktligt eller av grov oaktsamhet har försummat sitt ansvar enligt detta moment.

En producent med producentansvar skall ordna och finansiera system så att produkterna eller delar av dem, vilka kasserats såsom avfall, insamlas för återanvändning, återvinning eller annan avfallshantering. Vid återanvändning, återvinning och annan avfallshantering som grundar sig på producentansvar skall i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms om förebyggande åtgärder, allmänna krav samt ansvar vid hantering och transport i 4 – 4b §§, 8a – 8e §§, 13 § samt i 14 § 2 mom. denna lag.

En producents skyldighet kan avse de produkter som denne själv släpper ut på marknaden och en sådan andel av alla motsvarande produkter som släpps ut på marknaden som är skälig med hänsyn till den mängd produkter som släpps ut på marknaden eller producentens marknadsandel. Producentansvaret gäller oberoende av när en produkt har släppts ut på marknaden. Genom landskapsförordning bestäms produktvis närmare om producentens skyldigheter. (2006/50)

16c §

(2005/18) De som utan att vara producenter yrkesmässigt säljer, använder, reparerar eller utför service på i 16b § avsedda produkter eller som försäkrar, insamlar, sorterar, demonterar, fragmenterar, återvinner eller på annat sätt behandlar sådana produkter, skall handla så att inte hinder uppstår för producenter att ordna avfallshanteringen av produkterna. De skall härvid eftersträva att de insamlingsystem som upprättas kan fungera med minsta olägenhet för allmänna och enskilda intressen.

4 kap. Finansiering

Renhållningsavgifter

17 §

En kommun får besluta att en avgift, som kan vara årlig eller på annat sätt periodisk (renhållningsavgift), skall betalas till kommunen för sådan insamling, bortforsling och omhändertagande av avfall (renhållning) som sker genom renhållningsmyndighetens åtgärd i enlighet med denna lag. Avgiften skall enligt kommunens bestämmande betalas till kommunen eller till den som utför renhållningen. (2006/50)

Renhållningsavgiften, som består av avgift för transport och för slutligt omhändertagande, kan sammanslås till en enda avgift.

Allmänna grunder för bestämmande av renhållningsavgiften är avfallets art, beskaffenhet och mängd samt antalet avhämtningar. Såsom grunder får därjämte beaktas de omständigheter under vilka avfallet skall insamlas och lastas inom fastigheten samt användningen av kommunens insamlingsmateriel.

Såsom grund för bestämmande av renhållningsavgiften får även beaktas transportsträckan, om avfallet transporteras i avfallsbehållare som används för insamling eller eljest såsom enskild transport.

För omhändertagandet av farligt avfall skall erläggas särskilda avgifter som landskapsregeringen fastställer. (1998/91)

Betalningsskyldiga

18 §

Fastighetsinnehavare från vars fastighet avfall forslas bort genom kommunens försorg är skyldig att erlägga avgift för såväl bortforsling som omhändertagande. Fastighetsinnehavare som själv ombesörjer bortforslingen är skyldig att erlägga endast sistnämnda avgift.

Avgift för bortforsling och omhändertagande som uppbärs för avfall som uppkommer vid annan än av fastighetsinnehavaren utövad näring eller jämförbar verksamhet skall utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. uppbäras av verksamhetsutövaren.

Fastställelse och uppbörd av avgifterna

19 §

Det ankommer på kommuns fullmäktige att antaga taxa som i detalj utvisar grunderna för de avgifter som uppbärs för renhållning.

20 §

För erläggande av renhållningsavgift, som inte uppbärs enligt 22 §, skall till betalningsskyldig sändas betalningsföreläggande med uppgift om grunderna för avgiften. Anmärkning mot föreläggandet kan göras hos renhållningsmyndigheten inom 14 dagar från dagen då föreläggandet mottogs. Anmärkningen skall behandlas utan dröjsmål. Om anledning till rättelse befinnes föreligga, skall nytt föreläggande tillställas den betalningsskyldige, varvid avgiften skall erläggas inom däri angiven tid.

21 §

Betalas inte avgift inom fastställd tid, skall på det obetalda beloppet erläggas årlig ränta med tolv procent, räknat från förfallodagen.

Avlyfts eller nedsätts renhållningsavgift till följd av överklagande, skall kommunen återbetala den del av avgiften som överstiger det belopp som rätteligen borde ha erlagts jämte årlig ränta om tolv procent för tiden mellan avgiftsbeloppets förfallodag och återbetalningsdagen.

22 §

Uppbärs renhållningsavgift utan att betalningsföreläggande därförinnan tillställts den betalningsskyldige, skall hos den som av renhållningsmyndigheten erhållit rätt att uppbära avgift finnas tillgänglig redogörelse över grunderna för hur renhållningsavgiften beräknas, så att envar genast kan inhämta kännedom om den avgift som skall erläggas.

Avvikelse från taxa

23 §

Är renhållningsavgift för viss fastighet enligt fastställd taxa uppenbart för hög eller för låg med hänsyn till avfallens beskaffenhet, mängd eller av annat skäl, skall för fastigheten fastställas särskild avgift. Härvid skall förutom de allmänna grunderna för avgiftsbeläggning beaktas de avvikande förhållandena samt den nytta fastighetsinnehavaren har av renhållningen.

Avgift som avses i 1 mom. fastställs av renhållningsmyndigheten på grundvalen av ett motiverat förslag, vari grunderna för avgiften upptagits och vilket bevisligen tillställts den betalningsskyldige. Denne är berättigad att inom 14 dagar från delfäendet framställa anmärkning mot förslaget. Avgiften får inte fastställas förrän sagda frist gått till ända. I fråga om betalningsföreläggande som utfärdas i anledning av här avsedd avgiftsfastställelse skall bestämmelserna i 20 § rörande anmärkning inte tillämpas.

23a §

(2006/50) *Avgift vid anmälan och kontroll*

En avgift kan tas ut för behandling av anmälan som avses i 7b § och i bestämmelse i landskapsförordning som antagits med stöd av lagrummet. En avgift kan också tas ut för till sådan anmälan anslutande kontroll, såsom vid handläggning av kontrolluppgifter som skall lämnas vid bestämda tidpunkter till landskapsregeringen. När avgiften bestäms skall bestämmelserna i landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet iakttas.

5 kap.**Produkter med producentansvar m.m. (2006/50)**

23b §

(2006/50) *Produkter och producenter med producentansvar*

Producenter har producentansvar för följande produkter:

1) *Uttjänta fordon*. Närmare bestämmelser om producentansvar för uttjänta fordon finns i 25a – 25d §§.

2) *Elektriska och elektroniska produkter*. Med elektriska och elektroniska produkter avses produkter som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt samt produkter för generering, överföring och mätning av sådan ström och sådana fält och som omfattas av någon av de kategorier som anges i bilaga I A i EG-direktivet 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter och som är avsedda att användas med en spänning på högst 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström. Utöver vad som följer av 3 § 5 mom. är även den producent som saluhåller elektriska eller elektroniska produkter under eget varumärke.

3) *Förpackningar*. Med förpackningar avses alla produkter, oavsett material, som är avsedda att förvara och skydda en vara samt möjliggöra transport och hantering av varan från producent till användare och konsument eller som används vid presentation av varan. Även engångsartiklar som används i detta syfte skall betraktas som förpackningar. Transportförpackningar omfattar dock inte väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.

Landskapsregeringen kan avseende *batterier och ackumulatorer*, för genomförande av EG-direktiv, i förordning besluta om producentansvar för producenter samt om sådan information som en producent eller annan ekonomisk aktör skall tillhandahålla om en produkt och insamlingssystem för att få ett miljömässigt godtagbart omhändertagande av förbrukade batterier och ackumulatorer. Med *batteri* avses en källa till elektrisk energi som består av en eller flera primära icke laddningsbara battericeller, där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi. Med *ackumulator* avses en källa till elektrisk energi som består av en eller flera sekundära laddningsbara battericeller, där energin genereras genom direkt omvandling av kemisk energi.

Elektriska och elektroniska produkter (2006/50)

23c §

(2006/50) *Särskilda bestämmelser om elektriska och elektroniska produkter*

Varje producent av elektriska och elektroniska produkter svarar för kostnaderna för återvinning och annan avfallshantering av de egna produkter som släppts ut på marknaden den 13 augusti 2005 eller därefter. Producenterna skall lämna en garanti om finansiering av hanteringen av förbrukade elektriska och elektroniska produkter som de släpper ut på marknaden. En sådan garanti kan bestå i att en producent deltar i lämpliga

system för finansiering av hanteringen av förbrukade elektriska och elektroniska produkter eller av en materialåtervinningsförsäkrans eller ett spärrat konto.

Producenterna svarar gemensamt för kostnader för återvinning och annan avfallshantering av elektriska och elektroniska produkter vilka släppts ut på marknaden före den 13 augusti 2005 (historiskt avfall) om avfallet lämnats från

1) privathushåll och

2) andra användare än privathushåll om det ersätts av nya produkter av samma typ eller av produkter som fyller samma funktion.

Säljare och andra distributörer av elektriska och elektroniska produkter är skyldiga att av köpare ta emot sådana kasserade elektriska och elektroniska produkter från hushåll som ersätts med en motsvarande ny produkt eller anvisa köparen en annan lämplig mottagningsplats i närområdet. De kan avtala med tredje part om överförande av skyldighet de har enligt denna lag.

Ägare av skrotfordon och uttjänta fordon (2006/50)

24 §

På den som i register över motorfordon antecknats såsom innehavare av visst fordon skall i fråga om skrotfordon tillämpas samma bestämmelser som gäller för ägare av sådant fordon. Är fordon avregistrerat anses såsom skrotfordonets ägare den som senast varit antecknad såsom fordonets innehavare, såvitt han ej kan styrka att fordonet överlåtits till någon annan. Såsom ägare anses också den som ägt eller på nämnt sätt innehaft skrotfordonet, men övergivit det.

Omhändertagande av skrotfordon

25 §

(2005/18) Ägaren till ett skrotfordon eller ett uttjänt fordon skall transportera detta till en mottagnings- eller behandlingsanläggning som inrättats för ändamålet. Om inte ägaren fullgör detta skall renhållningsmyndigheten på dennes bekostnad ordna transporten.

2 mom. upphävd (2005/18)

Skrotfordon vars ägare är okänd forslas bort på renhållningsmyndighetens försorg.

25a §

(2005/18) Producenten har producentansvar för

1) personbilar (kategori M1 enligt definitionen i bilaga II A till direktiv 70/156/EEG),

2) paketbilar (kategori N1 enligt definitionen i bilaga II A till direktiv 70/156/EEG),

3) trehjuliga motordrivna fordon (kategori L2e enligt definitionen i direktiv 2002/24/EG, moped),

4) fyrehjuliga motordrivna fordon (kategori L6e enligt definitionen i direktiv 2002/24/EG) samt

5) andra fordon som kan jämföras med dessa såsom ambulanser, husbilar och begravningsbilar.

Producenten skall avseende de fordon som avses i 1 mom. använda sådana kodningsstandarder för komponenter och material som är ägnade att underlätta återanvändning och återvinning. Producenten skall tillse att auktoriserade behandlingsanläggningar får information om demontering av varje typ av fordon inom sex månader efter att den släppts ut på marknaden.

Bestämmelserna om producentansvar omfattar inte fordon som är registrerade utanför landskapet eller sådana veteranfordon som avses i landskapsförordningen (1997:19) om veteranfordon.

Landskapsregeringen kan i landskapsförordning föreskriva närmare om

- 1) vilka fordon som avses i 1 mom.,
- 2) information som tillståndshavaren för en i 2 mom. avsedd anläggning skall lämna till motorfordonsbyrån samt om
- 3) vad som skall framgå av ett skrotningsintyg som avses i 25d §.

25b §

(2005/18) Producenten skall avseende uttjänta fordon samt kasserade fordonsdelar och material ordna insamling och förbehandling samt tillse att återanvändning och återvinning sker i enlighet med sådana kvantitativa mål och villkor som avses i 38a § 3 punkten. En producent kan bemyndiga en enskild behandlingsanläggning, som i enlighet med denna lag har avfallstillstånd för ändamålet, att utföra förbehandling eller slutlig behandling för återanvändning eller återvinning. En sådan anläggning benämns *auktoriserad behandlingsanläggning*.

Producenten skall svara för kostnaderna för förbehandling och slutlig behandling av uttjänta fordon som registrerats i landskapet från det att ett fordonets sista ägare eller innehavare har överlämnat det till en anläggning för insamling eller förbehandling.

Producenten skall se till att demonteringsinformation tillhandahålls för varje typ av nytt fordon inom sex månader efter det att fordonet släppts ut på marknaden. I informationen skall de olika fordonskomponenterna och fordonsmaterialen samt lokaliseringen av de farliga ämnena i fordonen anges i den omfattning som behövs för att behandlingsanläggningarna skall kunna följa bestämmelserna i direktivet om uttjänta fordon 2000/53/EG samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av direktivet.

Producenten skall till landskapsregeringen lämna de uppgifter om omhändertagandet av uttjänta fordon, fordonsdelar och material samt om andra förhållanden som landskapsregeringen behöver för att kontrollera att ovan nämnda bestämmelser om uttjänta fordon följs. Landskapsregeringen kan besluta närmare om sådan uppgiftsskyldighet.

25c §

(2005/18) Producenten skall vid marknadsföring och försäljning av fordon samt på förfrågan informera om insamlingen av uttjänta fordon samt syftet med detta. Informationen skall dessutom innehålla uppgifter om

- 1) fordons och komponenters konstruktion med avseende på möjligheter till återvinning och materialåtervinning,
- 2) från miljösynpunkt godtagbar behandling av uttjänta fordon, särskilt i fråga om demontering och tömning av vätskor,
- 3) optimerade metoder för återanvändning, materialåtervinning och återvinning av uttjänta fordon och deras komponenter samt
- 4) vilka framsteg som gjorts när det gäller återanvändning och materialåtervinning för att minska det avfall som skall bortskaffas och för att öka återanvändningen och graden av materialåtervinning.

25d §

(2005/18) Den som mottar ett uttjänt fordon ska kontrollera den sista innehavarens rätt att överlåta det uttjänta fordonet. Mottagaren ska till dess siste innehavare eller ägare avgiftsfritt lämna ett skrotningsintyg, som visar att det uttjänta fordonet har omhändertagits för skrotning. Uttjänta fordon får endast tas emot av en för skrotfordon avsedd behandlingsanläggning vilken uppfyller kraven på tillstånd eller miljögranskning i 5a kap. och i enlighet med 25b § 1 mom. är auktoriserad för uppgiften. Rätt att på

behandlingsanläggningens vägnar utge ett sådant skrotningsintyg kan av anläggningens innehavare genom fullmakt ges till försäljare av fordon och särskilda insamlare av fordon som utfäst sig att lämna de uttjänta fordonen till tillståndshavarens anläggning. Landskapsregeringen ska meddelas om sådan fullmakt har givits. (2008:126)

Med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom. får mottagaren av ett uttjänt fordon av annan överlåtare än en kommun debitera en avgift för att utge skrotningsintyg, om väsentliga fordonskomponenter saknas i fordonet eller om det finns främmande föremål eller ämnen i fordonet. Avgiften får i sådant fall inte sättas högre än som kan anses vara skäligt för att täcka den värdeminskning eller de merkostnader som bristerna medför.

Skrotningsavgift

26 §

(1998/91) För täckande av de kostnader som förorsakas samhället till följd av omhändertagande och skrotning av motorfordon som inte längre används uppbärs avgift varom stadgas i landskapslagen (1993:19) om besiktning och registrering av fordon.

27 §

För omhändertagande av skrotfordon på uppsamlingsplats skall ingen avgift uppbäras.

Landskapsregeringen kan föreskriva att till den ägare som själv ombesörjer forsling av skrotfordon till uppsamlingsplatsen skall av härför anvisade medel erläggas skrotningspremie.

Föremål i skrotfordon

28 §

I skrotfordon påträffat föremål behandlas som hittegoods om det ej är avsett för fortgående bruk i fordonet.

5a kap.

Tillstånd och miljögranskning (2008/126)

28a §

(2008/126) Om prövning och prövningsmyndighet

För hantering av avfall krävs tillstånd och miljögranskning enligt denna lag i den utsträckning som bestäms i detta kapitel. I fråga om prövningsmyndighet och förfarande gäller vad som stadgas i landskapslagen om miljöskydd.

28b §

(2008/126) Krav på tillstånd

Tillstånd krävs för verksamhet som yrkesmässigt eller i offentlig anläggning återvinner eller slutligt omhändertar avfall, med undantag av vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall samt obehandlat träavfall.

Landskapsregeringen kan, under förutsättning att landskapsregeringen genom landskapsförordning har meddelat allmänna instruktioner för verksamheten i fråga, genom landskapsförordning stadga om undantag från krav på tillstånd enligt 1 mom. för

1) inrättningar eller företag som själva slutligt omhändertar annat avfall än farligt avfall som uppkommer i den egna verksamheten på den plats där det uppkommer och

2) inrättningar eller företag som återvinner avfall.

28c – 28d §§ Upphävda (2008/126)

28e §

(2008/126) *Beslut om tillstånd*

Beslut om tillstånd enligt denna lag ska utöver vad som följer av landskapslagen om miljöskydd omfatta uppgifter om

- 1) mängd och slag av avfall,
- 2) tekniska krav,
- 3) säkerhetsåtgärder som ska vidtas,
- 4) platsen för det slutliga omhändertagandet eller återvinningen och
- 5) behandlingsmetod.

28f – 28h §§. Upphävda. (2001/33)

28i §

(2008/126) *Krav på miljögranskning*

Miljögranskning krävs för

- 1) återvinning och slutligt omhändertagande som är undantagna från tillståndsplikten enligt 28b § 2 mom.,
- 2) yrkesmässig insamling av avfall,
- 3) yrkesmässig transport av avfall
- 4) yrkesmässig försäljning eller förmedling av avfall för återvinning eller slutligt omhändertagande samt
- 5) verksamhet som är av väsentlig betydelse för avfallshanteringen och som landskapsregeringen genom landskapsförordning belagt med krav på miljögranskning.

28j – 28k §§ Upphävda (2008/126)

28l §

(2008/126) *Verksamhetsutövarens skyldighet att föra eget register*

Verksamhetsutövare som omfattas av krav på tillstånd enligt 28b § eller som i yrkesmässig verksamhet producerar farligt avfall ska föra ett register över avfallet och dess återvinning eller slutliga omhändertagande. Registret ska omfatta avfallets mängd, art och ursprung och i förekommande fall destination, insamlingsfrekvens, transportmetod samt behandlingsmetod.

Registret ska bevaras i minst tio år. Uppgifterna i registret ska på anmodan ges till prövnings- eller tillsynsmyndigheten.

28m § Upphävd (2008/126)

28n §

(1998/91) *Avfallstransporter*

Avfallstransporter och godkännande av transport regleras av rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen (avfallstransportförordningen). För avfallstransporter som sker inom landskapet gäller dock landskapslagstiftning.

28o § Upphävd (2008/126)

6 kap.

Särskilda bestämmelser

Föreskrifter för renhållningen

29 §

(1998/91) Renhållningsmyndighet kan utfärda närmare föreskrifter rörande avfallskärl, -säckar och utrymmen, dessas placering, tömning, rengöring och underhåll samt rörande sortering, återvinning och återanvändning av avfall ävensom rörande andra frågor i anslutning till insamling, förvaring, bortforsling och slutligt omhändertagande av avfall. Föreskrifterna skall bringas till allmän kännedom i den ordning som gäller för tillkännagivande av kommunala meddelanden i kommun samt särskilt meddelas landstapsregeringen.

Uppsnyggning av nedskräpat område

30 §

Den som förorsakat eller eljest är ansvarig för nedskräpning med avfall är skyldig att snygga upp området samt att vidtaga erforderliga förebyggande åtgärder för framtiden.

Kan det inte utrönas vem som förorsakat eller eljest är ansvarig för nedskräpningen och ankommer inte renhållningen jämlikt 9 § på fastighetsinnehavaren, skall renhållningsmyndigheten vidtaga åtgärder som avses i 1 mom.

Tvångsåtgärder

31 §

Försummar någon att utföra åtgärd som det på grund av bestämmelserna i denna lag eller på grund av föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen åligger honom att utföra, kan åtgärden utföras genom renhållningsmyndighetens försorg på den försumliges bekostnad.

Är åtgärd som avses i 1 mom. sådan att den kan utföras endast av den som är skyldig att utföra densamma eller prövas tillräcklig anledning till utförande av åtgärden genom renhållningsmyndighetens försorg inte föreliggande, kan kommunen på framställning av myndigheten vid vite ålägga den försumlige att fullgöra sin skyldighet. (1997/79)

Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet kan i sin egenskap av tillsynsmyndighet enligt 5a kap. ålägga en försumlig att vid vite fullgöra sin skyldighet då denna trots anmaning inte fullgjort förpliktelsen. (2007/118)

32 §

Renhållningsavgifter och kostnader för åtgärder som avses i 31 § 1 mom. får indrivnas utan dom eller utslag i den ordning som är föreskriven för indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Skyldighet att lämna uppgifter

33 §

Fastighetsinnehavare är skyldig att på begäran lämna renhållningsmyndigheten uppgifter om kvantiteten och sammansättningen av avfall som uppkommer på fastigheten, om egenskaper hos avfallet som kan vara av betydelse med hänsyn till behandlingen och om övriga omständigheter som kan ha betydelse vid hanteringen av avfallet.

Föreligger det skäl antaga att avfall av visst slag kan ha skadebringande eller i annat avseende mer menliga egenskaper än avfall i allmänhet, skall fastighetsinnehavaren självmant och ofördröjligen meddela renhållningsmyndigheten härom.

Rätt att begära och skyldighet att mottaga upplysningar som avses i 1 och 2 mom. har på renhållningsmyndighetens vägnar den som handhar

bortforsling av avfall, om ombesörjandet av bortforslingen ankommer på kommunen, samt den som förestår allmän avfallsbehandlingsanläggning.

Inspektioner (2002/19)

34 §

(2008/126) Renhållningsmyndighet eller person som av denna myndighet förordnats att utföra inspektioner ska beredas tillträde till alla sådana ställen där avfall hanteras.

Innan inspektion som avses i 1 mom. vidtas ska ställets innehavare beredas tillfälle att bli hörd, om inte ändamålet med inspektionen förutsätter något annat. Inspektion ska utföras så att verksamheten inte störs onödigt. Över inspektion ska protokoll genast upprättas och de missförhållanden som iakttagits ska antecknas i protokollet. En kopia av protokollet ska delges innehavaren av det kontrollerade stället.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller dock inte bostadslägenhet såframt inte lägenhetsinnehavaren givit sitt samtycke till inspektionen.

Polismyndighet är skyldig att lämna det biträde som behövs för att åtgärd som avses i 1 mom. ska kunna genomföras.

Tystnadsplikt

35 § Upphävd (2008/126)

Besvär

36 §

Renhållningsmyndighets beslut enligt denna lag kan överklagas hos Ålands förvaltningsdomstol genom besvär. Besvärstiden är 30 dagar räknat från dagen för delfående av beslutet. I fråga om beslut som avses i 20 § och 23 § 2 mom. räknas besvärstiden från utgången av den för framställande av anmärkning föreskrivna fristen. Har anmärkning framställts, räknas besvärstiden från dagen för delfäendet av det i anledning av anmärkningen fattade beslutet. (1998/91)

Oberoende av ändringssökande skall renhållningsavgift erläggas inom angiven betalningstid.

3 mom. upphävd (2008/126)

Om sökande av ändring gäller i övrigt vad som bestäms i 25 och 26 §§ självstyrelselagen för Åland. (1998/91)

Straffbestämmelser

37 §

Den som underlåter att fullgöra förpliktelse som åvilar honom på grund av bestämmelserna i denna lag eller på grund av föreskrifter som utfärdats med stöd av lagen eller som på annat sätt bryter mot lagen eller med stöd därav utfärdade föreskrifter skall för *renhållningsförseelse* dömas till böter.

Den som lämnat ett skrotfordon eller uttjänt fordon så att renhållningsmyndigheten med stöd av 25 § 1 mom. nödgats ombesörja flyttningen skall för *lämnande av fordon i omgivningen* dömas till böter eller fängelse i högst tre månader. (2005/18)

Den som eljest så skräpat ned eller osnyggat i miljön eller fört avfall till annan än för avfall i varje särskilt fall avsedd plats eller eljest försummat av denna lag härflytande skyldighet att anordna renhållning, att härav vållats fara för människors hälsa, avsevärt men för processerna i naturen, anmärkningsvärd minskning av trivseln, påtaglig förfölning av landskapsbilden

eller betydande skada för annans egendom, skall för *renhållningsbrott* dömas till fängelse i högst två år eller till böter.

Närmare bestämmelser om verkställighet och tillämpning av lagen
(2006/50)

38 §

(2005/18) Landskapsregeringen kan för särskilda produkter, för vilka producentansvar gäller enligt denna lag, i landskapsförordning besluta närmare om skyldighet för producenter eller dem som annars introducerar på marknaden, förmedlar, säljer, överlåter eller förpackar en produkt att

- 1) ta tillbaka förpackningar eller kasserade produkter om det är ändamålsenligt för en fungerande avfallshantering,
- 2) antingen helt eller delvis på annat sätt sörja för anordnandet av avfallshanteringen eller att
- 3) svara för de kostnader som hanteringen medför.

Landskapsregeringen kan i landskapsförordning föreskriva om rättighet eller skyldighet för avfallsinnehavaren att föra avfallet till avfallshantering som anordnas på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten eller att på annat sätt delta i hanteringen. Ett i 1 mom. 1 punkten avsett ansvar för att ta tillbaka förpackningar eller kasserade produkter kan genom avtal överlåtas till en tredje part.

38a §

(2005/18) Landskapsregeringen kan i landskapsförordning föreskriva närmare om särskilda slag av avfall och produkter för vilka producentansvar gäller enligt denna lag. Sådana bestämmelser kan gälla

1) klassificering, förpackning, märkning och om sådana uppgifter som skall lämnas för att en effektiv och säker hantering skall äga rum,

2) kontroll och tillsyn, retursystem och premier, förbud, begränsningar och villkor vid handel med produkten, transport och vidareförmedling, insamling, sortering, förvaring, lagring, återanvändning, återvinning, återvinningsgrader, hantering och behandling av uttjänta produkter eller avfall samt om tekniska krav och åtgärder som skall vidtas för att minska hälso- eller miljörisiker,

3) kvantitativa mål och villkor för återanvändning, materialåtervinning eller återvinning av produkter eller produktgrupper samt om tidsfrister för när sådana mål skall nås samt om skyldighet att lämna sådan information som behövs för att landskapsregeringens övervakning i enlighet med denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen,

4) skyldighet för producenter inom ett visst produktområde att samarbeta, om det är nödvändigt för att undanröja eller hindra uppkomsten av parallella återanvändnings- och återvinningssystem som orsakar uppenbar olägenhet för systemens allmänna funktion,

5) (2006/50) kodningsstandarder och demonteringsinformation för sådana fordon för vilka producentansvar gäller för tillverkaren, den som yrkesmässigt importerar eller den som yrkesmässigt förmedlar fordon,

6) (2006/50) den information om insamling av uttjänta produkter som en producent eller annan ekonomisk aktör skall tillhandahålla om en produkt och dess komponenter, för att få ett miljömässigt godtagbart omhändertagande samt för att på bästa sätt kunna återanvända eller återvinna uttjänta produkter och deras komponenter,

7) (2006/50) information till användare och behandlare om insamling, återanvändning, demontering av och möjligheten till materialåtervinning av produkter samt om var i en produkt det finns farliga ämnen eller delar samt

8) (2006/50) tillämpning av bestämmelser om producentansvar i de fall produkter anskaffats utanför landskapet eller förts ut ur landskapet genom elektronisk handel eller annan form av distanshandel.

I landskapsförordning kan ges närmare bestämmelser om sortering av byggnads- och rivningsavfall.

7 kap. Ikraftträdelsebestämmelser

39 §

(1998/91) Denna lag träder i kraft den 1 november 1998.

Skyldigheterna enligt 28b och 28i §§ skall fullgöras senast inom ett år efter att denna lag trätt i kraft. Hänsyn till tekniska och ekonomiska svårigheter att uppnå bästa möjliga resultat som beror på att en anläggning uppförts eller annan teknik införts före denna lags ikraftträdande tas under en övergångsperiod fram till den 24 september 2007.

40 – 42 §§. Upphävda (1998/91).

(2001/33) Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Åtgärder för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

(2002/19) Denna lag träder omedelbart i kraft. (utgiven från trycket den 18 april 2002)

(2005/18) Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Bestämmelserna om producentansvar och skrotningsintyg gäller för uttjänta fordon som släppts ut på marknaden den 1 juli 2002 eller senare. Från och med den 1 juli 2007 gäller bestämmelserna om skrotningsintyg och producentansvar för samtliga uttjänta fordon som släppts ut på marknaden.

Varje producent och producentsammanslutning som avses i 3 § 5 och 7 mom. och som enligt denna lag har producentansvar skall för anteckning i producentregister göra en anmälan till landskapsregeringen inom sex månader från lagens ikraftträdande.

(2006/50) Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006

Varje producent eller producentsammanslutning av elektriska eller elektroniska produkter som har producentansvar skall för anteckning i producentregistret göra en sådan anmälan som avses i 7b §. Anmälan skall göras till landskapsregeringen inom sex kalendermånader efter denna lags ikraftträdande.

(2006/83) Denna lag träder i kraft den 1 november 2006.

(2007/118) Om ikraftträdandet av denna lag stadgas särskilt i landskapslagen (2007:129) om införande av lagstiftningen om Ålands miljö- och hälsoskyddsmyndighet. (Enligt 1 § i 2007:129 den 1 januari 2008)

(2008/126) Denna lag träder i kraft den 1 december 2008.